

KARTA PRZEDMIOTU (sylabus)

Nazwa przedmiotu: PSYCHOLOGIA		2 ECTS
		kod ECTS
		S/1PIEL-O-PSYCH_I
Kierunek studiów: Pielęgniarstwo	Profil: praktyczny	
Semestr studiów: I	Ścieżka kształcenia: -	
Forma studiów: studia stacjonarne/ studia niestacjonarne	Stopień: studia I stopnia	
Status przedmiotu: obligatoryjny	Język wykładowy: polski	
Grupa zajęć: B. Nauki społeczne i humanistyczne	Formy weryfikacji osiągnięć studenta: zaliczenie na ocenę	
Forma zajęć:	Sposób realizacji zajęć:	
wykład	sala dydaktyczna	
seminarium	sala dydaktyczna	
Metody dydaktyczne: <i>wykład konwersatoryjny, praca w parach/ grupie, giełda pomysłów, burza mózgów, inscenizacja, metoda sytuacyjna, uczenie się przez przeżywanie</i>		
Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się w godzinach oraz punktach ECTS:		
Ogółem		S/NS
50 h		2 ECTS
- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia		1,6 ECTS
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta		0,4 ECTS
- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe kształtujące umiejętności praktyczne studenta		0 ECTS
Cele i założenia przedmiotu:		
1. Nabycie przez studenta umiejętności rozumienia zachowań człowieka w zdrowiu i w chorobie.		
2. Wychowanie podmiotowej relacji studenta z pacjentem, ukierunkowanej na udzielanie wsparcia psychicznego na podstawowym poziomie, stosownie do sytuacji i potrzeb pacjenta.		
Wymagania wstępne:		
1. Brak.		
Wymagania formalne/ podstawa do uzyskania pozytywnej oceny końcowej:		
a) <u>Dotyczy wykładu:</u> P4 – zaliczenie na ocenę (test jednokrotnego wyboru – 20 pytań; każda prawidłowa odpowiedź to + 1 pkt.)		
b) <u>Dotyczy seminarium:</u> Warunkiem uzyskania pozytywnej oceny z zaliczenia jest 100% frekwencja. Dopuszcza się możliwość usprawiedliwienia nieobecności na podstawie zaświadczenia lekarskiego, które należy przedłożyć do osoby odpowiedzialnej za przedmiot w ciągu 7 dni od dnia wystąpienia nieobecności. W ramach nieobecności nieusprawiedliwionych należy: odrobić daną jednostkę zajęć z inną grupą seminaryjną (o ile jest to możliwe) lub samodzielnie nabyć efekty uczenia się, które będą indywidualnie weryfikowane przez prowadzącego.		
F6 – ocena bieżąca (za wykonanie ćwiczeń w ramach treningu kompetencji interpersonalnych) – ocenie podlega: zaangażowanie studenta; umiejętność pracy w grupie/ parze; umiejętność wyciągania wniosków z uwag/ wskazówek prowadzącego; wartość merytoryczna wypowiedzi w kontekście kompetencji zawodowych pielęgniarki/ pielęgniara.		
P3 – ocenę końcową stanowi średnia z ocen zdobytych w czasie semestru.		
Treści programowe dla I semestru nauki:		

W - wykład:			
<i>Psychologia jako nauka o rozwoju człowieka. Osobowość. Etapy rozwoju i dojrzewania osobowości. Cechy indywidualne człowieka: osobowość, temperament, inteligencja.</i>			
<i>Potoczne i kliniczne kryteria zachowań normatywnych. Determinanty zachowania człowieka: emocje i motywacja. Zaburzenia osobowości. Psychospołeczne czynniki ryzyka i psychologiczne konsekwencje chorób somatycznych.</i>			
<i>Biologiczne i psychologiczne rozumienie stresu. Biologiczny mechanizm reakcji stresowej. Stres w ujęciu psychologicznym. Stres zawodowy i jego konsekwencje.</i>			
<i>Zdrowie i choroba. Choroba jako źródło stresu –biomedyczny a biopsychospołeczny model choroby, koncepcja salutogenezy i poczucia koherencji. Style i strategie radzenia sobie ze stresem. Mechanizmy obronne osobowości. Konsekwencje sytuacji stresowych.</i>			
<i>Zależności psychosomatyczne (psychologiczne uwarunkowanie chorób somatycznych – teoria stresu psychospołecznego i teoria psychodynamiczna).</i>			
S – seminaria:			
<i>Wykorzystanie psychologii w pielęgniarstwie – znaczenie komunikacji interpersonalnej w pielęgnowaniu (interakcyjny model komunikowania się, bariery komunikacyjne, znaczenie dialogu i aktywnego słuchania dla przezwyciężania barier komunikacyjnych i budowania podmiotowych relacji z pacjentem, istota i znaczenie asertywności, pielęgnowanie a komunikacja terapeutyczna i jatrogena).</i>			
<i>Komunikacja jako narzędzie służące podnoszeniu jakości opieki pielęgniarstwiej.</i>			
<i>Trening kompetencji interpersonalnych – rozmowa z pacjentem o jakości życia.</i>			
<i>Trening kompetencji interpersonalnych – radzenie sobie z oczekiwaniami pacjenta i jego rodziny.</i>			
<i>Trening kompetencji interpersonalnych – rozmowa na temat przestrzegania zaleceń (z uwzględnieniem subiektywnych oczekiwań pacjenta oraz psychospołecznych konsekwencji choroby przewlekłej).</i>			
<i>Trening kompetencji interpersonalnych – rozmowa z pacjentem uwzględniająca jego zmiany zachowań zdrowotnych, a przy tym i subiektywne oczekiwania.</i>			
<i>Trening kompetencji interpersonalnych – rozmowa z pacjentem w sytuacjach trudnych emocjonalnie.</i>			
Macierz efektów uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do metod weryfikacji zamierzonych efektów uczenia się oraz szczegółowych efektów uczenia się właściwych dla kierunku			
Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Kod efektu dla kierunku studiów	Sposób weryfikacji efektu uczenia się
Efekt uczenia się – WIEDZA – zna i rozumie:			
01	psychologiczne podstawy rozwoju człowieka, jego zachowania prawidłowe i zaburzone.	B.W01*	P4
02	problematykę relacji człowieka – środowisko społeczne i mechanizmy funkcjonowania człowieka w sytuacjach trudnych.	B.W02*	P4
03	etapy rozwoju psychicznego człowieka i występujące na tych etapach prawidłowości.	B.W03*	P4
04	pojęcie emocji i motywacji oraz zaburzenia osobowościowe.	B.W04*	P4
05	istotę, strukturę i zjawiska zachodzące w procesie przekazywania i wymiany informacji oraz modele i style komunikacji interpersonalnej.	B.W05*	P4
06	techniki redukowania lęku, metody relaksacji oraz mechanizm powstawania i zapobiegania zespołowi wypalenia zawodowego.	B.W06*	P4
Efekt uczenia się – UMIEJĘTNOŚCI – potrafi:			
07	rozpoznawać zachowania prawidłowe, zaburzone i patologiczne.	B.U01*	F6, P3
08	oceniać wpływ choroby i hospitalizacji na stan fizyczny i psychiczny człowieka.	B.U02*	F6, P3
09	oceniać funkcjonowanie człowieka w sytuacjach trudnych (stres, frustracja, konflikt, trauma, żaloba) oraz przedstawiać elementarne formy pomocy psychologicznej.	B.U03*	F6, P3
10	identyfikować błędy i bariery w procesie komunikowania się.	B.U04*	F6, P3
11	wykorzystywać techniki komunikacji werbalnej i pozawerbalnej w opiece pielęgniarstwiej.	B.U05*	F6, P3
12	tworzyć warunki do prawidłowej komunikacji z pacjentem i członkami zespołu opieki.	B.U06*	F6, P3
13	wskazywać i stosować właściwe techniki	B.U07*	F6, P3

	redukowania lęku i metody relaksacyjne.		
14	stosować mechanizmy zapobiegania zespołowi wypalenia zawodowego.	B.U08*	F6, P3
Efekt uczenia się – KOMPETENCJE – jest gotów do:			
15	kierowania się dobrem pacjenta, szanować godność i autonomię osób powierzonych opiece, okazywać zrozumienie dla różnic światopoglądowych i kulturowych oraz empatię w relacjach z pacjentem i jego rodziną.	3.1**	F6, P3
16	przestrzegania praw pacjenta.	3.2**	F6, P3
17	przewidywania i uwzględniania czynników wpływających na reakcje własne i pacjenta.	3.6**	F6, P3
*Szczegółowe kierunkowe efekty uczenia się zdefiniowane dla całego programu studiów na danym kierunku; **Ogólne kierunkowe efekty uczenia się zdefiniowane dla całego programu studiów na danym kierunku.			
Kryteria oceny i formy weryfikacji efektów uczenia się			
Kryteria oceny dla formy ustnej:			
Zasób wiadomości/ zrozumienie pytań/ zrozumienie obszaru tematycznego		0 – 5 pkt.	
Aktualność wiedzy z zakresu poruszanego obszaru tematycznego		0 – 5 pkt.	
Zastosowanie prawidłowej terminologii, a także słownictwa właściwego dla przyszłego zawodu		0 – 3 pkt.	
Spójność konstrukcji wypowiedzi		0 – 3 pkt.	
RAZEM:		16 pkt.	
Skala ocen: 16 (bardzo dobry); 15 (dobry plus); 13-14 (dobry); 11-12 (dostateczny plus); 9-10 (dostateczny); <8 (niedostateczny).			
Wykaz literatury podstawowej (wykorzystywana podczas zajęć i studiowana samodzielnie przez studenta)			
1. Heszen I., Sęk H., Psychologia zdrowia, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2020.			
2. Kwiatkowska A., Krajewska-Kułak E., Panek W., Komunikowanie interpersonalne w pielęgniarstwie, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2018.			
Wykaz literatury uzupełniającej:			
1. Doroszewski J., Kulas M., Markowski A., Porozumienie z pacjentem. Relacje i komunikacja, Wolters Kluwer, Warszawa 2016.			
2. Florkowski A., Talarowska M., Gałęcki P., Podstawy psychologii. Podręcznik dla studentów medycyny i kierunków medycznych, Wrocław 2011.			
3. Makara-Studzińska M., Komunikacja w opiece medycznej, Medical Education, Warszawa 2017.			
Dyscyplina wiodąca			psychologia